

כתר אור עליון

העלון מוקדש לע"נ אורית בת טובה ע"ה

פרשת תרומה

ג' אדר תשפ"ג

פרשת השבוע

הגאון הרב זמיר כהן שליט"א

זמני השבת

הדלקת נרות-17:12

צאת שבת - 18:12

רבינו תם-18:48

שכל המבקש לראות את בניו גדולי תורה המאירים את העולם בתורתם, יעודדו ויתפלל עליהם שיזכו להקדיש את שנות הבחורות אך ורק ללימוד תורה. וכפי שהניסיון מלמד, שמתערובת קודש וחול בגיל קריטי זה - לא צומחים גדולי תורה. ואל יחשוש להשכלתם בכל תחומי החיים, שהרי לא לחינם נאמר על תורתנו הקדושה: "הפוך בה והפוך בה, דכולה בה" (אבות ה, כב). הנה הלומד סדר זרעים, מקבל יידע רב בבוטניקה; וכשלומד מסכת חולין, מקבל יידע רב באנטומיה; מסדר נזיקין שבתלמוד מקבל יידע רב במשפטים; כשלומד מסכתות עירובין וכלאיים וסוכה, מחכים במתמטיקה והנדסה; וכשלומד פרקי אבות ותלמוד ומדרשי חז"ל העוסקים במבנה נפש האדם, לומד פסיכולוגיה נקייה ואמיתית התורמת לחיי היום יום. וכך גם אסטרונומיה וכלכלה, בריאות ורפואה, וכל החכמות המחקריות (וראה במבוא ל"מהפך 4" "אודות ידיעות החזון אי"ש מול רופאים בכירים). זאת מלבד העיקר, שידוע את תורתו והלכותיו של בורא העולם, ומקבל את שפע האור האלוקי שמאיר באדם בעת לימוד התורה כדברי המקובלים, וכפי שהרחבנו בכך במבוא ל"נור כהן". לא פלא שעל תורה נפלאה זו נאמר: "קנה היא מפיננים, וְכָל חֶפְצֶיךָ לֹא יִשׂוּ בָהּ" (משלי ג, טו). אדם הזוכה לבנים תלמידי חכמים, מורי הוראות בישראל, רווה מהם נחת כל ימי חייו בעולם הזה, בהיותם מכבדים אותו בעצמם וגם מביאים לו כבוד מצד מעמדם, ועל אחת כמה וכמה בהגיעו לעולם האמת, רואה כמה גדול שכרו של מי שזכה לבן תלמיד חכם. ואם כך האב, כמה גדולה מעלתו של הבן התלמיד החכם בעצמו, אשר התורה מגדלתו ומרוממתו על כל המעשים, ונהנים ממנו עצה ותושיה, ועוד מעלות רבות האמורות בפרקי אבות (א, א). וכלשון הרמב"ם (שמיטה ויובל יג, יג): "הרי זה נתקדש קדש קדשים, ויהיה ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים". שבת שלום.

מבין כלי המשכן: ארון הברית והכפורת שעליו, המנורה, מזבח הקטורת, ושולחן לחם הפנים, היו שניים שמשו רבנו נצטווה לעשותם זהב טהור בלבד, בעוד השאר היו עשויים עצי שיטים ורק מצופים זהב. הארון, המזבח והשולחן היו עשויים עץ ומצופים זהב, ואילו המנורה והכפורת עם הכרוכים (דמות שני ילדים בעלי כנפיים משני צידי הכפורת) היו עשויים זהב טהור שכולו מקשה אחת. במשכן שהוא המקום בו שרתה שכנית ה' בעולם, היתה משמעות רבה לכל פרט. מדוע דווקא שני פריטים נכבדים אלה היו צריכים להיות עשויים זהב טהור בלבד? אולם מסר גדול מסתתר בכך. כל כלי מכלי המשכן שימש לפעילות רוחנית גבוהה ושונה, בהיותו מקבל אור אלוקי ממעל ומשפיע לכל העולם, כמכשיר קרינה רוחני רב עוצמה המקבל זרם חשמל עצום ומפיק תועלת רבה לכל סביבתו. העץ שבכלי המשכן שימש וייצג את הגשמיות שבעולם, והזהב - את הרוחניות. העץ בבחינת גוף, והזהב בבחינת נשמה. אלא שבניגוד לעולם הכללי, בו הגוף מכסה את הנשמה, במקדש - הנשמה כיסתה את הגוף. כל הכלים שבמקדש שימשו להשפיע שפע רב לחומר ולרוח שבעולם, ולכן היו עשויים עץ וזהב. שהרי אפילו ארון הברית שבקודש הקדשים, אשר בו היו מונחים שני לוחות הברית, היתה מונחת בו גם צנצנת מהמן ששימש למזונם של ישראל במדבר. אולם, המנורה שימשה לקבלת האור האלוקי העליון הנוגע לחכמת התורה, וממנה בקעה והופצה היכולת להבין את עומק חכמת התורה וסודותיה לכל העוסקים בה. ואילו הכפורת שימשה למקום השראת השכינה שממנו יצא הדיבור האלוקי עם משה רבנו, ככתוב (שמות כה, כב): "וְנִוְעַדְתִּי לְךָ שֵׁם וְנִדְבַרְתִּי אִתְּךָ מֵעַל הַכַּפֹּרֶת מִבֵּין שְׁנֵי הַקְּרָבִים". לימוד תורה ודיבור אלוקי חייבים כלי טהור וזך, שאין בו שום ייצוג לגשמיות, אלא זהב טהור בלבד שכולו מקשה אחת קודש. הוראה זו שבתורה מהווה אבן יסוד לדורות עולם. כיום, אמנם, אין לנו נביא שישמע את הדיבור האלוקי, אבל יש לנו לומדי תורה. בהוראה זו לימד אותנו הקדוש ברוך הוא,

אשת חיל

מתוך החוברת כשרות המטבח

הלכות דם וביצים

דם שלא פירש

מה שאסרה התורה דם בהמה

חיה ועוף, דוקא כשכבר פירש הדם

ויצא מהחתיכה אבל אם הדם עדיין

לא פירש, מותר. ולכן מותר מן הדין

לקחת חתיכת בשר שאינה מבושלת

ולא מלחו אותה עדיין מדמה,

ולאוכלה כמות שהיא אלא שצריך

להדיחה במים היטב מהדם שעל פני

החתיכה. (קצו)

ילקוט יוסף

סימן רמב - להזהר בכבוד שבת

מספרי מרן הראשון לצ"ע הגאון הרב יצחק יוסף שליט"א

נכון מאד לנהוג אם אפשר, ללוש ולאפות בכל ערב שבת לחם משנה לכבוד שבת בבית, כדי שהאשה תפריש חלה מן העיסה כדת. ויש מי שכתב שבזמן הזה שאופים חלות מיוחדות לשבת, אין חיוב לאפות חלות בבית כדי להפריש חלה, אבל אין דבריו נכונים לדינא, וגם כיום שהמאפיות הציבוריות עושות חלות מיוחדות לשבת, יש מצוה ללוש עיסה בבית ולהפריש ממנה חלה בערב שבת. ושיעור הקמח המתחייב בהפרשת חלה, הוא אלף חמש מאות וששים גרם [1560 גרם]. ושיעור החלה די לה בכל שהוא. כיון שעומדת לשריפה בזמן הזה. [ילקוט"י שבת א' עמוד יד, ועמוד תקיט. אוצר דינים לאשה ולבת מהדורת תשס"ה עמוד תרעה].

ההקדשה המרכזית

לרמב"ם: מור"ה הרב דוד שלום [בצנר] בן ויקטוריה, הרבנית צביה חנה בת הרבנית אביגיל, יוסף עזריאל בן חיה מיכל, שגיא בן סיגלית לויט, יניב בן אהובה, אריה בן שמחה, יידיה בן אביטל. יהודה יצחק בן איריס. מרים בת אסתר, אברהם אלברט בן בלינה, משה בן בלינה, הרב בנימין דב בן סימה רחל. יצחק חיים בן אידה שלמה בן רחל, הדסה בת דקלה, רבקה בת אלטו. שירה בת אביגיל אלה. שלו בן רויטל. בניה שראל בן אביבה] ולהבדיל לע"נ: אשר מסעוד בן עזיזה. הרב אורי זוהר בן גולדה זצוק"ל שם טוב ציון בן אסתר אסתר יוכבד בת רחל ברכה, ר' חיים זאב בן עופרה יעל ז"ל. להצלת עם ישראל ברחמיך ותשועתך ולנאולה השלמה ברחמיך במהרה אמן

אליבא דהילכתא

הרה"ג בנימין חותה שליט"א

דעתו של מרן ראש הישיבה ידועה ברבים, כי אנשים רבים מחפשים סגלות שונות ומשנות להנשע בכל מיני ענינים, ואינם יודעים, שהסגלה החזקה ביותר היא, מדת היתרנות! "שבירת המדות", כך חוזר מרן ואומר, "הנה סגלה בדוקה ומצוינת. הנה, שרה אמנו, שלא זכתה לילדים במשך שנים רבות, הכניסה את הגר לבייתה, כדי להתנסות בשבירת המדות, ולזכות בילדים. וגם רחל אמנו עשתה כן..." פעמים רבות, כאשר אנשים פונים אל מרן ראש הישיבה בתחנה בהולה, להפקד בבנים, לזכות בזוג הגון, או להנשע בפנייה ובבריאיות, מורה להם מרן ראש הישיבה: "לותר! לותר! אין כמו הותר..." ומעשה שהיה, כך היה. באחד מארגוני החסד הגדולים, התפתח וכוח נוקב בין יושב ראש הארגון לבין אחד המנהלים הבכירים. העמות התרחב והתפתח, וכבר הפך לענין אישי בין השניים. כעבר תקופה, חש יושב ראש הארגון, כי הוא אינו יכול עוד. "הלא היחסים בינינו רעועים כבר מזה זמן", חשב לעצמו, "אם כן, אפטר את המנהל, ואמנה במקומו אדם אחר..." אולם, קדם עשותו מעשה, עלה אל ביתו של מרן ראש הישיבה, וספר לו את כל השתלשלות הענינים. הוא גלה למרן ראש הישיבה על רצונו לפטר את המנהל העובד תחתי, ובקש את אשורו לכהן. ראש הישיבה לטף את זקנו והקשיב בענין. הוא שקע במחשבה למשך שתי דקות, ולאחר מכן התנער ואמר: "אמת, מן הדין יכול אתה לפטר. אם היחסים ביניכם אינם תקינים, אינך מחויב להמשיך ולהעסיקו". "אולם", התלהב קולו של מרן, "הלא אתה ואשתך מצפים לילדים כבר שנים ארוכות. הנה, הזדמנות פז לפניך! תתן ואל תפטר אותו, ובזכות הותר תזכה לבן! תותר! תתגבר!" דמעות עמדו בעיניו של השואל. שפתיו רטטו מבכי בעת שהנהן בראשו לאות נכונות. "מסכים אני, מותר הנני..."

שאלה: בכיסוי החלות בשבת האם מותר לכסותם בזמן הקידוש בעלוני דברי תורה שמחלקים בבית הכנסת. והאם מותר לכסות פניו לשמור עינו ממראות אסורות על ידי ספר קודש?

תשובה: במקום שאין לו במה לכסות החלות בקידוש ויש טרחה ללכת להביא דבר אחר לכסות הלחמניות או הלחמים מותר לכסותם בעלוני דברי תורה המצויים. ומותר לכסות פניו בספר קודש במקום שרוצה לשמור עינו ממראות אסורות.

ביאורים: בספר שמע אברהם לר' אברהם פלאגי"ח ב"ס סי' מו' דן לגבי מי שהיה במקום שיש לו ספר בידו ורואה דבר שאינו צנוע אם מותר לו לכסות עינו בספר כדי להינצל מאיסור או שיש בזה איסור שמשמש בספר קודש והשיב ברור שאם לומד בספר אין חשש בזה, וגם אם לא לומד בספר מותר והביא ראיה מספר חסידים בסי' תתק"ו שכתב אדם שעושה דבר ואינו חפץ שיראנו אדם לא ישים הספר כנגדו כדי שלא יראהו. ובסימן תתקד' כתב לא יהנה אדם מספר כגון אם הוא יושב בחמה ומשים לפניו ספר להגן מפני השמש. ואם בשביל שאינו יכול ללמוד מפני שהשמש זורחת על הספר ועל האותיות והוא מגין בספר כנגד השמש כדי שיהיה לו צל על הספר ועל הכתיבה מותר רק שלא יכוין להנאתו. ומדייק מכאן בספר שמע אברהם שדוקא שמכוין להנאתו אסור אבל לכסות עינו לצורך שמירת עיניו מותר. ואף שיש מקום לחלק בין אם עושה לצורך הלימוד לבין מטרה אחרת אבל מהלשון רק שלא לכוין להנאתו נראה שאין הבדל ולפי זה לענ"ד אם רוצה להשתמש בעלוני דברי תורה לכסות הלחמים לצורך מצוה של כיסוי הפת שלא יראה הפת בושתו מותר ואדרבה בזה יותר קל וכי יש צד בכלל שעושה להנאתו הרי כולו לשם מצוה בשוני ממגן מהשמש על הספר בלימודו שהיה מקום לומר שמכסה להנאתו ובכל זאת מותר וקל וחומר בכיסוי לחלות ולכן מותר. וגם אם יש לו דרך אחרת ורק לחסוך טרחה עושה כן יש להקל, וראיה פשוטה שהרי גם בשמירת עיניים יכול לעצום עינו ממראות אסורות ולמה התירו לכסות עינו בספר אלא כיון שיותר קל לקיים המצוה די בזה.

Advertisement for 'Ami' featuring two smiling emoji faces. Text includes: 'לאי מתחשק קפה טורקי', 'אמי מתחשק קפה טורקי', 'עם עוגיות רעידות-אדמה?', 'אלבר: רוצים קינוח? אני לא תודה.', 'אלבר: זה על חשבון הבית.', 'אני: תביא את הקרם ברוזה ואת עוגת הטריקולד ואם אפשר גם וופל באי.', 'אלבר: על חשבון הבית שלך.'

Advertisement for 'Yehudi Hakor' featuring a drawing of a hand holding a pen. Text includes: 'יחידת הקורב', 'בואי ורצורסי אינן אומץ מרתק של 40 יום', 'לימוד הלכה יומי - רק 5 דקות בנושא הצניעות', 'מפי הרבנית רות שמש תל"ט"א', '03-6171121', 'אל"כ ארבל'א רבנית 1-1 אלבר 2'

Advertisement for 'Breslev.co.il' featuring a hand holding a glowing tablet. Text includes: 'אני לא יודע מה יקרה בעתיד שלי, אבל אני יודע מי אחראי עליו.', 'breslev.co.il'

Advertisement for 'Lekho Hishvot' featuring a hand holding a glowing tablet. Text includes: 'בואי תתחברי לקו הישועות (הלכות צניעות וסיפור ישועות)', '3 דקות ביום מצילות חיים ותראי ישועות בכל התחומים', 'מספר הקו 073-383-4050', '# 2448 וא 5'